

Flors blanques a la boira

JOAN MARGARIT

Llençols grisos de gebre
cobrien els bancals dels ametllers,
però les pluges van venir com màscares
i l'herba va esborrar els miralls del fred.
L'aire càlid als ulls de l'hivern
començava a mentir a les ales grises
d'ocells erràtics dins els arbres nus.
En una sola nit de tebiesa
amb la fosca d'imatges al mirall
es van obrir les flors dels ametllers.
Tu també vas venir en un temps de fred
i soledat: l'amor va ser un oratge
damunt del gebre gris. Flors oblidades
escampaven perfum de primavera
en els àmbits glaçats, càlida neu
d'efímeres flors blanques. Amb tristesa
les recordo a l'hivern
que en una sola nit les va glaçar.

MARGARIT, Joan (2001): *Poesia amorosa completa 1980-2000*.
Barcelona: Proa.